

IK GELOOF IN EEN DANKBARE KERK

De afgelopen weken is beroering ontstaan na de opheffing van de paus van de ex-communicatie van vier bisschoppen van de oerconservatieve broederschap Pius X. De grootste onrust is het gevolg van antisemitische uitlatingen van bisschop Williamson, die de Holocaust ontkende. Deze ophef was terecht en de paus haastte zich dan ook om ondubbelzinnig afstand te nemen van de ontkenning van de massamoord door de nazi's op de joden en andere antisemitische uitlatingen. Voor sommigen was de houding van de paus ten opzichte van de Pius X-broederschap een reden om de kerk te verlaten. Voor anderen dwong de ontstane ophef tot nadenken over de vraag: waarom ben ik nog katholiek?

In *De Volkskrant* van zaterdag 7 februari probeert Désanne van Brederode, schrijfster en columniste van het tv-programma *Buitenhof*, hier een antwoord op te geven. Ze gelooft in een dankbare kerk en zegt hierover het volgende:

"Ik blijf katholiek om drie zeer intieme redenen: ik geloof dat brood en wijn tijdens de eucharistie het lichaam en bloed van Jezus Christus kunnen worden. Ik geloof dat het ter communie gaan mij kan veranderen, dat ik me erdoor kan laten omvormen tot een bewust denkende, voelende en handelende volgeling van de gekruisigde en opgestane Christus. En ik geloof dat gebed, het innerlijk diep beleven van de sacramenten en van het kerkelijk jaar, me helpen om altijd meer waarde te zien in de mensen en gebeurtenissen buiten mij, dan in mijn eigen heimelijke verlangens en ambities. Ik blijf katholiek, omdat ik geloof dat ik in deze kerk het dichtst kan naderen tot het mysterie van de levende Christus".

Is dit niet waar het in ons geloof om gaat? En hoe denken wij over de vraag: waarom ben en blijf ik katholiek?

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 7, 21 februari 2009